

τῆς, ὁσημέραι μαραινομένη ὑπὸ τῆς κατατριχούσης αὐτὴν ἀλ-
γηδόνος μετὰ τινα χρόνον ἀπεβίωσε βαρέως φέρουσα τὴν συμ-
φορὰν τῆς.

Σμύρνη Ἰουνίῳ 1884.

ΔΗΜ. ΣΤΑΗΣ.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΑ

Περὶ Ἀσκληπιάδος τῆς σαρκώδους.

Τὸ ἀειθαλὲς τοῦτο φυτὸν ὅπερ διὰ τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ
βλαστῶν φερόντων ἐν ἀρμονικῇ ἀντιθέσει φύλλα σαρκώδη
βαθέως πρασίνου χρώματος, κατέστη τὸ ἀπαραίτητον στόλι-
σμα τῶν εἰσόδων καὶ διαδρόμων τοῦ οἴκου πάσης φιλανθοῦς
οἰκογενείας, μετεφέρθη πρὸ πολλοῦ εἰς τοὺς κήπους τῆς Εὐρώ-
πης ἀπὸ τῶν ἀνθοσκεπῶν κοιλάδων τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν,
χάριν τῆς ὠραιότητος καὶ κομψότητος τῶν ἀνθέων.

Τῆς Ἀσκληπιάδος τ' ἄνθη βλαστάνουσιν ἐπὶ ποδίσκων μα-
σχαλικῶν, σχηματίζοντα κανονικὴν καὶ ὠραίαν τὴν θεὰν σκι-
άδα, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων ἀκτινοειδῶς καὶ συμμετρι-
κῶς ἀναπτύσσονται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σε-
πτεμβρίου. Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῆς Ἀσκληπιάδος γίνεται
ἐὰν φυτεῖσθαι κλαδία ἐντὸς μικρῶν δοχείων, ἀφοῦ ἀφαιρε-
θῶσι τὰ πρὸς τὴν βᾶσιν των φύλλα διὰ μαχαιρίου, καὶ δια-
νοιγῶσιν αἱ πληγαὶ μετὰ τινας ὥρας ἀνάγκη νὰ καλυφθῶ-
σιν ὑπὸ τῆς γῆς δύο ἢ τρεῖς κόμποι τῶν κλαδίων τούτων,
διότι συνήθως ἡ Ἀσκληπιάς ἐκ τούτου τοῦ μέρους γεννᾷ εὐ-
κολώτερον τὰς ῥίζας τῆς.

Ἡ γῆ δέον νὰ εἶναι ἐλαφροτάτη, συγμιμένη ἐκ μιᾶς μερίδος
κοινῆς γῆς ἐκλεκτῆς καὶ καθαρᾶς ἀποτελούσης τὸ ἐν τρίτον
ἐξ ἐνὸς ἐτέρου τρίτου φυτογῆς, ἡ καστανοχρώματος λεπτοῦ, καὶ
ἐξ ἐνὸς τρίτου ἄμμου λεπτῆς, καὶ λιπάσματος λίαν χωνευμέ-
νου καὶ παλαιοῦ. Τὰ νέα φυτὰ τίθενται ἐντὸς δωματίων εἰς
ἡμισκιὰν καὶ ποτίζονται διὰ ῥαντισμῶν τόσων ὅσων διὰ νὰ
μὴ ξηραίνηται ἡ γῆ.

Αἱ Ἀσκληπιάδες τέρονται εἰς σκιερὰ καὶ ὄροσερὰ μέρη,
ὥστε ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ὑφ' ὑμῶν καλλιεργου-
μένη Ἀσκληπιάς, θέσατε ταύτην ἐν τῷ διαδρόμῳ ἢ τῇ εἰσόδῳ
τοῦ οἴκου καὶ ῥαντίζετε τὰ φύλλα αὐτῆς καθ' ἐκάστην.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.

Ποία φρικτὴ ἀνάμνησις τὸν νοῦν μου συνταράττει,
τοῦ πα εὐθόγτος Ἰνδαλμα παρίσταται ἔμπρὸς μου,
ὡς ἄρωμα τεροῦθμον ἄνθος τινὸς ἐνόσμου·
εἰς ἄβυσσας τὴν καρδίαν μου ἐκ νέου τὴν ἐξάπτει.

Εἶνε ἐκείνης ἡ εἰκὼν τῆς δυστυχῆς ἐκείνης,
ἥτις ποτὲ εἰς τὰς ἐμὰς ἐγκόπτουσα ἀγκάλας
μοὶ ὤμνε τὸν ἔρωτα, καὶ μετ' αὐτῆς ὁ τάλας
ἐθρήνον ὕταν ἀσθενὴς ἦτο ἐπὶ τῆς κλίνης.

Ἐκ νόσου οἶμοι, ἀπνηθοῦς, κατέπεσεν ἐκείνη
καὶ τὴν λαμπρὰν νεότητά τῇ εἶχεν ἀφαιρέσει,
καὶ θλ θερὸν μεϊδιάμα σ' τὰ χεῖλη εἶχε θέσει.
Καὶ ἐκλίεν βαρναλγῆς ὡς φθινοπύρον κρίοι.

Θὰ ἀποθάνω μ' ἔλεγε. Μὴ κλαίεις θ' ἀποθάνω
καὶ ἡ ἀθάνατον ψυχὴ ἄλλοθ' ἢ πτερυγίσθη.
Πρόσεξον ἔμωσ ὅτι ἐν, ἐν βλέμμα θὰ γυρίσθω
νὰ ἴδῃ ἂν τὴν ἀγαπᾶς κ' ἐκεῖ ἀκόμη ἐπάνω.

Καὶ ταῦτα ψυθιρίζουσα ἐδάκρυεν ἡ κόρη
καὶ θλίβουσα πλείοτερον τὰς ἀδυνατοὺς χεῖρας,
«Προβαίω εἰς τοῦ Χάρωνος, μοὶ ἔλεγε, τὰς θύρας·
ἄλλοίμονο μὲ ἤγγισε τὸ ἀσπλαγχνὸν τοῦ δόρυ.»

Ὀλίγον χρόνον ἕσπερον ἀπέθανεν ἡ κόρη
κ' ἐσβέσθη ὡς ἀκτίς χρυσοῦ τὸ ζωηρὸν τῆς πνεῦμα.
Εἰς τὰς ἀγκάλας του αὐτὰς ἀπέθανεν ἡρέμα
καὶ θνήσκουσα, περιπαθῶς Ἐκείνη μ' ἐθεώρει.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 21 Μαρτίου 1885.

I. N. T.

TO MISS AGNES SMITH

Reprinted from the «Apollo» December 1884.

Stands impressed a lovely symbol on thy letter sent to me.
But, alas! my eyes are clouded, and its form I cannot see;
Yet there comes from it a whisper, as of voices in the air—
These be Sparta's ancient laurels these be Delphi's myrtles
[rare!
What more beautiful to view? What more pleasing to the eyes!
Fresh with Hellas' limpid dew and the fragrance of the skies
Laurels proud and fragrant myrtles, canst thou find aught finer
[here,
O thou daughter famed of Albion, to become thy symbol dear?

Pardon me! The soil of Hellas only rears such sprigs of fame,
She alone can yield thee emblems spotless pure as is thy name;
With thy very hand she plucks them, and with grateful heart
[she wears
Round thy works a shining garland of her far famed classic
[leaves.

JAMES V. GIBSON.

Swaynethorpe. December 1884.

Σημ. Δ. «Ἀπόλλωνος» εὐχαρίστως δημοσιεύομεν καὶ ἑτέραν μετά-
φρασιν τοῦ πρὸς τὴν δεσποινίδα Α. Σμιθ ποιηματίου ἡμῶν δημοσιευ-
θεῖσαν ἐν ἰδιαιτέρῳ πολυτελεῖ δελτίῳ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου Ἀγγλοῦ ποιητοῦ
κ. κ. James Gibson.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐν τῷ φύλλῳ Φεβρουαρίου, ἐν τῇ περὶ Θεσσαλονίκης δια-
τριβῇ ἀνάγνωθι Θεσσαλονικὴ ἀντὶ Θεσσαλονικῆ ἐν στίχῳ 5.
Ἐντὶ ἤριζε μετὰ, ἀνάγνωθι ἤριζε κατὰ, ἐν στίχ. 12. Ἐντὶ
Ἰανουάριος ἀνάγνωθι Ἰανουαρίῳ.